

ГОРСКИ ДОМЪ

Надъ зелени борове
гледа върхътъ Комъ,
подъ скалитъ орлови
свѣти горски домъ.

Въ този домъ, до огъня,
въ ранъ планински здрачъ,
разговаря съ себе си
горскиятъ пазачъ.

Въ тѣзи нощи ледени
слуша вълчи вой.
Между клони сведени
често вижда той

капки кръвъ по снѣжната
чиста пелена,
капки кръвъ отъ нѣжната
паднала сърна...

Съ врати незалостени
спи пазачътъ тукъ,
но не иде гостенинъ
въ зименъ ямурлукъ.

Влиза само вѣтърътъ
и донася той
снѣгове размятани,
студъ и вълчи вой!
